

DJOFFEREN HU VAKANZ

E löschtécht Stéck an ängem Akt matt 7 Persounen
vum Jeanne Steichen

Et spillt séch an änger Dammepensioun oof.

P e r s o u n e n:

- 1.- D'Madame vun der Pensioun
- 2.- D'Médchen
- 3.- Äng Profässorin
- 4.- Äng Archäologin (Altertumsforscherin)
- 5.- Äng nei Pensionäarin
- 6.- Äng Baurefraa
- 7.- Äng Diktösch

D é c o r s: Am Hall vun der Pensioun:
En Dösch, e puur Fotällen,
rächts a lénks äng Diir.

VERLAACH: ACTION CATHOLIQUE FEMININE, LUXEMBOURG
3, Place du Théâtre.

(D'Médchen stöppst oof, d'Madame könnt gleich eran matt ängem Bréif an der Hand)

MADAME : D'Joffer Dokter kann döst Jooer nôt kommen....

MEDCHEN : Daat ass aawer schuet, et war ömmer sou interessant, nÔmmen op äng Manéier ass et joo gutt, dann hu mer daat Zômmer frei, fir nach äng aaner Joffer unzehuelen.

MADAME : Ma sie schreift mer, hir bäscht Fröndin hätt schon sou laang noo änger rouéger Pensioun gesicht, an sie wär frouh wa mir sie könnten an hiir Plaatz ophuelen.

MEDCHEN : Et sin aawer nach aaner gemällt.

MADAME : Duurnoo könne mer nôt kukken, mir können der Joffer daat nôt oofschlooen, an éch sin iwwerzécht, dass et äng fein Joffer ass, soss wär se nôt d'Fröndin vun der Joffer Dokter.

MEDCHEN : Waat ass se?

MADAME : Sie sét daat nôt an hiirem Bréif, sie ernimmt mômnen, dass se zesummen zu Pareis studéiert hätten. Iwwrégens wés joo d'Joffer Dokter, dass mer nômnen beruufstâtéich Dammen ophuelen.

MEDCHEN : Villeicht ass et dann och äng Doktesch.

MADAME : Nén, sie schreift, sie hätt séch an de Sproochen perfektionnéiert am d'Konschtakademie besicht.

MEDCHEN : (laacht) Irgend sou äng Künstlerin da sécher. Daat ka jo schéi gin...déi féélt eis nach graat bei der zerstréter Professesch an der viirwôtzéger Altertumsforscherin, déi allméigléche Kroom zesumme sicht.

MADAME : Maach, dass se déh nôt héieren...Déi Jofferen kommen wäll schon drei Jooer hiir an d'Vakanz an éch huelen se ömmer gâr erôm. Sie si fein an et wéés éen wéinestens waat éen am Haus huet...Wann sou äng nei könnt..wéés ée kéémol waat et ass.

MEDCHEN : Ech passen dann an der éischt e bössen op.

MADAME : Oover nôt dass s-et anuecht hölt..Ech sin iwwerzécht, dass d'Joffer Dokter eis Pensioun bei hiir gelueft huet, an hir gesoot huet, wéi rouéch an ongestéiert se hei hir Vakanz könnt verbréngen.

(Äng Damm mat änger Valise könnt eran): Entschöllécht, duurf éch erakommen? Ech fannen néirewou äng Schäll.

MADAME : Äng Schäll..mir hun absichtléch këng Schäll am ganzen Haus...Ons Pensionnärinnen héieren mééschtens e ganzt Jooer duurch ömmer äng Schäll rabbelen, an et ass hire ausdrékléche Wonsch, dass hei këng Schäll soll sin....

Die nei Pens. : Wonnerbaar...graat wéi éch mer et wönschen...méng Fröndin soot mir iwwrégens, dass éch néirewou méi rouéch méng Vakanz könnt verbréngen.

MADAME : Sitt diir iiren d'Joffer Pinmakel...der Joffer Dokter hir Fröndin?

PINMAKEL : Joo, joo, méng Fröndin soot mer, sie hätt iech geschriw fir méch unzemälden..éch soll döst Jooer an hir Plaatz kommen wäll sie nôt ka kommen.

MADAME : (fröndléch, an ängems ass se hir d'Hand récht) Et fréét méch Joffer, dass der kommt, an dir wärt gesin dass et iech nôt lééd dét....Gilberte, féier d'Joffer op hirt Zömmer..(D'Gilberte hölt der Joffer hir Valise a gét mat der Joffer fort)

MADAME : (fir séch) Sie mécht kée schlächten Aandrokk..Hoffentléch könnt se matt déenen aaneren zouwée'... d'Joffer Dokter schreiw mer hei, hir Fröndin wär ganz dakk a Gedanken an et kéim viir, dass se laanscht d'Leitt géing uni se ze bemierken...Sie breicht och stonnelaang nôt matt ängem ze schwätzen...Daat géing villeicht den Aandrokk maan, wéi wann se béiss wär oder ze houffréch fiir matt aaneren ze schwätzen... Daat wär oover guur nôt de Fall, si wär ganz léif an einfach, ma et misst én se können. Da schreiw se hei nach, sie wär ebo laangkrank gewiescht a sie géing hoffen séch bei eis eröm ganz ze erhuelen.

GILBERTE: (könnt eröm eran) Äng léif Persoun ass et...fannt der nôt Madame...

MADAME : Dach, sie mécht e ganz gudden Aandrokk..Waat soot se vun der Zömmer...

GILBERTE: Oo, sie war ganz ewäch, vun der schéiner Aussicht, Hätt éch nömnen äng Staffelei mattbruecht" soot se... éch hätt Loscht eröm ze moolen...

MADAME : Dann ass et sécher nach um Änn äng Moolerin...

GILBERTE: Dann hätt se hir Staffelei bestömmt bei séch...sie ass nach äppes aanescht...

(Sie gin zesummen aus, Iwwerdém kommen d'Professorin an d'Archäologin vun ängem Spazéiergank eröm a si ganz a Gespréich. d'Archäologin höllt e Steén aus hirem Kabang a weist der Professorin en)

ARCHÄOL:: (ganz begéeschtert) Kuk t nömnen...äng Pracht sooen éch iech. Kukkt nömnen di Andrékk hei..an hei.... stécht nach äng ganz Muschel dran..300 km vun Miir ewäch sou e Steén ze fannen...Déé leit bestömmt schon Joordausenden hei.. Sou äppes muss éch als Geschichtsprofessorin dach och bestömmt interesséieren.

PROF. : (e bösse gelangweilt) Schon..et hängt schliessléch éént mam aaneren zesummen..mé d'Geschicht ass dach oover méi Politik...an éch wöll mer an der Vakanz nôt de Kapp zerbriechen...Dir sollt och nôt just all Daach un Äre Beruff dänken...

ARCHÄOL:: Ech...mängt dir éch könnt daat loossen, hei wou éch mol Zeit a Rouh hun de Saachen op de Fong ze gooen... éch kann einfach nôt laanscht äppes gooen, waat irgengewou un aal Zeiten erönnert...graat wéi méch och all Antikitéit interesséiert déi éch begéinen. Mein Appartement geseit zwar aus wéi dé rängste Musée..ma et ass interessant...schräkléich interessant...

PROF.:: Ech wöll nôt sooen, dass mei Beruff manner interessant ass...

ARCHÄOL:: Ech hu joo guur neischt esou behaupt....

(iwerdeems könnt d'Madame eran. D'Archäologin léft, soubaal se se erbléckst, op se duur)

ARCHAOL. : Kuckt hei..Madame..e prachtvollt Exemplar vun ängem Stén. Sou én hun éch déi drei Jooer wou éch hei hin kommen nach nôt fonnt.

MADAME : Déer leien aawer vill dorömmen..doo uewen hanner der Kéier, just iir der an de Bösch kommt, bei dém groussen Wésestéck fannt der der bestömmt...

ARCHAOL.: Da gin éch eloo gleich nach dochinner..Gitt der mat Joffer?

PROF. : Oo, éch spiire méch nach e bösse mitt..éch raschten e bössen..(Si sätzt séch an äng Fotäll a lét hiiren Hutt op den Dösch.)

ARCH. : (An ängems ass se fort gét) Avoir, bis härnoo.
(Si lét de Stéen op den Dösch)

MADAME : Déi nei Joffer ass ukommt.

PROF. : Waat ass etfir äng?

MADAME : Ganz léif...ma d'Joffer Doktor schreiwet mer, si wär ganz oft a Gedanken a géing nôt vill schwätzen...

PROF. : Gott sei Dank! D'Joffer Wirrwampel schwätzt mer och baal ze vill...Sie huet këng Schoul wéi eiseréen a verstéet nôt dass wann éen e ganzt Jooer muss schwätzen an der Vokanz wéinstens a bössen Rou wöllt hun...
(D'Joffer Pinmakel könnt eran)

MADAME : Aha, doo kommt der, Joffer.. duurf éch viirställen... d'Joffer Pinmakel, d'Fröndin vun der Joffer Doktor, d'Joffer Battull, Professorin.

PINMAKEL: 't fréet méch..méing Fröndin huet mer vill vun iech erzielt an et déd et wirkléch léét, dass se döst Jooer nôt ka kommen..éch war frou, dass éch an hiir Plaatze konnt kommen, et ass einfach wonnerbaar hei...éch gin eloo gleich nach e klängen Tuur an d'Loftt maachen.

MADAME : Oo et ass baal nôt méi derwärt, mir drénken eloo gleich Kaffi..soubaal wann d'Joffer Wirrwampel eröm ass.

PROF. : Ech mängen mir hätten bäscher nôt op sii ze waarden... wann déi hannert 't Stäng geréit, dann huet se fiir e puur Stonnen..dann dänkt sie nôt un d'lessen...

PINM. : (laacht) Wéi ächt...daat ass mir och scho geschitt, wann éch un der Aarbécht war...

PROF. : Waat sitt der vu Beruff? (Iir se kann äntwerten, könnt d'Joffer Wirrwampel mat änger Vullescheich zur Diir eran, si dréit se sou virun séch, dass ée fir t'éischt nömme d'Vullescheich geseit.)

(All matenéen din se Kréesch...A waat der Joomer könnt doo?...

d'Professorin ass opgesprongen a wöllt mat der Joffer Pinmakel zuur aaner Diir auslaafen da riffet d'Joffer Wirrwampel schon an änger Fréet:) Kukkt Kanner... waat hun éch fonnt...E Prachtexemplar vun ängem Hutt aus dem viiréchte Joorhonnert..an dée Paltong mat änger Zort Knäpp drun, wéi éch a menger ganzer Sammlung këng hun. Weini können esou Knäpp fabrizéiert gi sin. Et wär interessant fest ze ställen wéi déi gemaach gi sin...(si geseit eloo eréischt déi nei Joffer déi mat der Professorin eröm erakönt)

WIRRW.: Oo pardon...ass daat déi nei Pensionäriin?..Entschöllécht Joffer..ééh vergiessen alles, wann ééh Antiquitéiten gesinn...Mein Numm ass Wirrwampel, Archäologin...

PINM. : Interessant...mémé Fröndin huet mer schon vun iech erzielt.

ARCHAO.: D'Joffer Doktor..mat déér sin ééh wonnerbar ééens gin.. ééh mängen mir verstinn eis och bestömmt gutt..(si lét den Hutt vun der Vullescheich niewt der Professorin hiren op den Dösch...)

PROF. : Mei Gott, ééh war schräcklééh erféiert...ééh muss e bössen an d'Loft...Waart nôt mam Kaffi, den Appetit ass mir sou wi sou loo vergaang...(Sie géét aus an hölt den Hutt vun der Vullescheich aplaatz hiiren a sätzt en op de Kapp)

déi aaner hun neisch anuucht geholl, wäll d'Archäologin fiirt an ängems ass d'Professorin ausgéét viirun):

ARCHAO.: Dir musst dach sälwer sooen..esou Saachen si furchtbaar interessant...Wann se haut och d'Satellitten öm d'Wält schéissen a geschwönn op de Mo'nd fléien..dann ass et duebel interessant fiir z'erfuurschen, wéi de Mönsh noo an noo derzou koum fir daat färdééh ze bréngen...Do ass déé klängsten Détail ongeheir wishtééh..ongeheier wichtééh sooen ééh iech, wann ééh bedänkt, dass de Mönsh joerdausende gebraucht huet fir esou weit ze kommen wéi en haut ass.

MADAME: Et sin haut oover nôt vill Leit méi déi sééh nach mam Altertum befaassen...

ARCHAO.: Leider, mé et ass mir këng Grimmel léét, dass ééh déé Beruff gewielt hun...

MADAME: Wann se aawer eloo op de Mars an op de Mount fléien kann et iech absolut neischt déingen.

ARCH. : Wou dänkt der hin, Madame...De Mount an di aaner Planeten sin och nôt vun haut a göscht...Doo göt et äppes ze fuurschen, wa mer mol Gelééhééh hun fir dohinner ze fléien. Mängt der nôt och, Joffer?...

PINM. : Dir hutt vollkomme rächt, Joffer...daat alles interesséiert mééh gewaltééh..wäll sééh a mémém Beruff all Elementer verééneegen, ééh muss iwwer alles Beschééh wössen.

ARCHAO.: Waat sitt der dann vun Beruff?...

(Iir se kann äntwerten héiert ééh vun baussen Kréésch:) Höllef, höllef...ééh hun se nôt geholl...(D'Professorin stiirmt eran, hannendrunn eng Baurefraa mat ängem Riech an der Hannt...)

PROF. : Ech sooen iech joo...ééh hun en nôt geholl...

BAUREFRAA: Ma dir hutt dach den Hutt dervun um Kapp...

PROF. : (erféiert, an ängems dass se den Hutt oofdééh) Et ass dach nôt méiglééh..wou konnt ééh dann dééh Hutt hei op din..

BAUREFRAA: Et ass gelungen, dass déi gescheit Leit hei ans doo déi gréisst Dommhééten maachen..

ARCHAO.: Wéi affrontéiert..Daat doo loossen ééh mer nôt gefaalen, dass déi gescheit Leitt déi gréissten Dommhééten solle maachen.

BAUREFRAA: Ma, Joffer, ééh hu joo nach nôt gesoot, dass Dir gescheit wärt!

- MADAME : Je; je, zerstreit iech dach net hei...we'nt enger Vulleschleisch...Eis Professorin war erem eng Ke'er zerstreit, weider ass et neischt...(an engems ass se aus get) Merja genoden; well hun ech vergiess de Kaffi opzeschedden..
- BAUREFER: (iergerlech) An ech verle'eren hei meng Zeit mat efellege Gespre'cher...Gitt mer meng Vulleschleisch erem, dann ass alles an der Reih...Dir kennt dach hei neischt dermat ufänken; a wa mir keng Vulleschleisch am Steck hun, friessen d'Karneschen eis de Wés alleguer...Wât wellt dir nômmen mat der Vullescheich m'ân?
- ARCHAOL: Let emol èr Mordwaff aus der Hand; Madame, da schwetze mir ro'eg matenén.
- BAUREFER: Meng wât?...Eng Mordwaff nennt dir dat?..Et ass e gewe'nleche Hériefch...e stâmt schon vu mengem Gro'sspapp.
- ARCHAOL: We' interessant..huet ère Gro'sspapp e selwer gemâch?.. Dir hut awer elauter eso' Antiquite'ten.
- BAUREFER: (lâcht) Wât sin dat dann fir De'eren?..
- PROFESS: Ma dat sin Sachen de' aus âler Zeit hierstâmen..d'Joffer interesse'ert sech fir all de' Sâchen..
- ARCHAOL: Jo, duefir hun ech och èr Vullescheich geholl, dien Hutt ass dach bestômmt aus dém vierechte Johrhonnert an de Knepp, de' um Paltong sin, si wirklech wonnerbar...
- BAUREFER: Mei Gott, wann dir iech fir eso' Krôm interesse'ert; da kommt op eisen ieweschte Speicher; do fand der dés Krepeng me' we' genug.
- ARCHAOL: Krepeng nennt dir dat?..Dier wesst net wat fir e Reichtum an èren Heiser leit...ma wann ech duerf kommen...dat ge'f mech wirklech interesse'eren..(zur Professorin) Gengt dir welle matgoen, Joffer?..
- PROFESS: Beileiwe net...ech hun es well genug..so' eng Blamage an dat sidd dir alles an d'Schold.
- PLINNAKEL (fir sech) Wirklech wonnerbar, e bessere Stoff kennt ech wirklech net fannen fir meng nächst Arbecht.
- BAUREFER: Oh, hei, do ass jo eng nei Pensionârin...Dir ward nach net hei..
- PLINNAKEL: Nén, ech sin a menger Frendin hir Plâtz korm, der Joffer Dokter.
- BAUREFER: Dat ass jo schued, dass d'Joffer Dokter net ka kommen, si huet ons emmer eso' gudd Re't gin...Sitt dir och iren Dokter?
- PLINNAKEL: Nén, ech sin... (ir se kann äntweren, kennt d'Madame eran)
- MADAME : Da kommt dir Jofferen...so' spe'thu mir nach kémol Kaffi gedronk....

BAURMIRA: Da git mir d'Vullescheich mat bis den Owend. Da mecht mei Mann eng âner fir an d'Steck, dir kritt dann den Hutt an de Paltong, wann dat iech eso' schrecklech interesse'ert.

ARCHILOLO: Dat ass le'f fun iech..(si get der Madame den Hutt an de Paltong erem da lêt si hire Stén an hire Kab-ang an stellt en op den LÛ h.)

d'Jofferen gin allendrei aus.
BAURMIRA: (zur Madame) T'ass ower wo'er...Mengt én net dass dat so' gescheit Fraleit solle sin...si sin awer alleguer e beschen tibi..

MADAME : Et muss en se kennen...si sin eben original..

BAURMIRA: Original hin oder hier...Wann so' eng Sort sech geng bestueden, si ge'fe jo e Mann verreckt mân...

MADAME : Loss mer dovun schwetzen; ech sin jiddefalls ganz mat de jofferen zefridden an et dét mir haut nach net léd, dass ech no mengem Mann sengem Do'd eisen Hotel op eng Pensio'n fir berufstäteg Dammen emgeännert hun...Dir gesitt; mir hun all Joer me' Zo'fall an d'Jofferen sin ganz zefridden.

BAURMIRA: Wât ass de' nei vu Beruff?

MADAME : Ma ech wâss et net, si huet et nach net gesôt..et schengt eng Künstlerin ze sin.

BAURMIRA: Och alt secher original...Los mer goen, soss hun d'Karmeschen alles eran wann ech kommen...(fort)
(an engens kennt d'Médchen eran)

MADAME : (erfe'ert) Gilberte,...fir wât bass du eso' bléch?...Ass eppegeschitt?...

GILBERTE: Ech muss onbedngt mat iech schwetzen...die nei..die nei Joffer ass...hei kuckt selwer wât se schreiw..

MADAME : (entrüst) Ma, Gilberte; dat ass onerhe'ert, du wâss dach dass é nie engem âneren sei Bre'f duerf liesen..

GILBERTE: Ma dat hei lo'ch zerrapt am Pabeierkuerw, da kann én dach liésen.

MADAME : Nén, och net an dém Fall

GILBERTE: An dem Fall awer, wo' dir selwer d'accord wârt; dass ech e beschen op die nei soll oppassen.

MADAME : Du kannsoppassen...ower net op de Art a Weis...wann se't gewuer get, kennt se sech iwer ons beschwe'ere goen...

GILBERTE: Wa mir eis alt net müssen iwer sie beschwe'ere goen..

MADAME : (verwonnert) We' mungs de dat?..

GILBERTE: Ma sie klaut...

MADAME : (erfe'ert) Sie klaut...a we' kenns de drop?..

GILBERTE: Ma hei, liest selwer.

MADAME : Nén, dat sie keng Mane'eren..

GILBERTE: Wann di schlecht Mane'eren én iewer virum Verdierwen retten..

MADAME : Lass et dann eso' schlömm?...

GILBERTE: Ma stellt iech fir, et ge'f hei bei ons geklaut, da ke'm awer ké me' heihinner.

MADAME : Domat hues du recht; da wär die gudd Renommée vun eisem Haus fléten...an dém Fall musse mir eis Precautio'nen huelen, da weis emol heihin, wât se schreiw't..

(Gilberte get hir de Bre'f an d'Madame liest) Do hat ech nach eng Ke'er Chance, dass d'Police mech net erwescht huet Sie können sech och net denken, dass ech et sin; wat die wertvoll Auer gestuel huet...Ma ech uss mech awer elo an Uech huelen...Du hues besser mer elo net ze schreiw'en, dass nemmen kén Verdacht op kennt...ech si fro' dass dat sech arrange'ert huet, dass ech fir e puer Wochen fort sin;

MADAME : Der Jomer net nach...dat ass op alle Fall bednklech..wât solle mir nemme mâchen?..

GILBERTE: Mir missten de' âner Jofferen averte'eren...

MADAME : Ech geng mol nach neischt soen, soss geroden se direct an Oprégung.

GILBERTE: Pst...Lo kommen se..(hat gét eraus)

PROFESS : (de ' eran kennt) Ech gin nach e beschen an d'Loft.

MADAME : Oh, et fänkt awer so' lues un ze rénen.

PROFESS : Desto le'wer gin ech...dat wesst der jo, dass ech am lew'sten spaze'ere gin, wann et rént. Et bro'hegt d'Nerven we' ként ânert Möttel...an ech si fro' fir e beschen eleng ze goen. D'Joffer Wirrwampel verstét sech wonnerbar mat der neier Pensionärin...bâl sin s'um Mars, bâl um Mo'nd...si sin nach amgâng dobannen ze discute'eren.(sie wellt ausgoen, bedenkt sech e beschen e kennt erem zreck) Wât hat der gesôt...et geng ufänken ze rénen..da schloen ech le'wer mei Rénmantel em.(si hellt e Rénmantel dén do hängt, a gét aus)

MADAME : (fir sech) Ech hätt awer vleicht besser gehât der Professesch et ze soen...De' le'sst alles ahnungslos doremmer trelen..di âner eigentlech och..we' de Kabang hei.Bestemt leit hir Posch dran (sie kuckt) A nén, et ass nômnen dén wertvolle Stén...Lôss mech dé Kabang awer le'wer duerhannen an den Eck setzn..Obschon ech net geng unhuelen; dass sie Steng geng klauen...

PINGELI: (kennt eran) Et ass einfach wonnerbar bei iech, Madame, ech sie wirklech fro' dass meng Frendin mech heihinner gescheckt huet. Kann ech mech e beschen hei an d'Totel setzen?

- MADAME : (net me' grad so' frendlech we' virdrun) Selstverständlech, Joffer, duefir ass eisen Hall do (en engens ass se ausgét, sét se fir sech) d'Gilberte kennt sech hier bei d'Dir stellen, fir ze kucken op se net dohierter spione'ert.
- PINWAMEL: (le'sst sech an eng Fotel nidder a sét fir sech) D'Joffer Professorin huet Recht...d'Joffer Wirrwamel ass zwar ganz interessant, ma sie schwetzt emol zevill...an ech muss onbedengt meng Gedanken zesummen huelen fir aus d'ér Geschicht eraus ze kommen.Dat mam Klauen muss ech onbedingt ánescht mâchen...et kennt én zevill licht d'rhanner..(bedenkt sech) Et misst én Helfeshelfer erun ze'hen...vleicht én..hémlech an der Nuecht...erakomme lóssen..(sie sprengt op émol mat engem Satz op) Richtig, ech hun et,...wo' konnt ech net e'schter op de' Idee kommen?..(sie stirmt an engem Satz aus)
- ARCHAOL : De' grad era kennt, rífft d'Madame) Madame,...hut der net gesin?...a wát ass an d'Joffer gefuer?...
- MADAME : (de' se'er era kennt) Ma, ech hun he'eren, dass én an e puer Satz d'Fráp erop gerannt ass.
- ARCHAOL : Ma dat war die Nei...Sie ass gerannt we' eng Kugel aus der Flent..sie hát mech em en Ho'er no emgerannt..Ech hun nach gefrót op sie net wellt mat an d'Loft goen, sie huet net geántwert, lánst mech we' wann se mech net gesin hátt.
- MADAME : Da war se secher a Gedanken, we' hir Frendin geschriwen huet.
- ARCHAOL : Wát huet hir Frendin geschriw?..
- MADAME : Ma sie wär heiansdo a Gedanken, da geng sie net kengem schwetzen.
- ARCHAOL : Sie war op alle Fall ganz bosseg...et war neischt Natirlech me', dat do..
- MADAME : Wann dat alles wär?..
- ARCHAOL : Wát ass dann nach?..
- MADAME : Oh, ech wollt neischt soen...ma ech gesin, ech muss iech et ower soen, dass der oppasst, sie klaut náhmlech...
- ARCHAOL : (erfe'ert) Da musst der se fortschecken, dir d'árfst neischt eso' an èrem Haus dulden...huet'se iech schon eppes geholl?
- MADAME : Bis elo konnt ech nach neischt feststellen...ma eist Mädchen huet e Bre'f vun er fond, wo' se derfun schreiw.
- ARCHAOL : Dat huet eis lo grad nach hei geféht. So' gemitlech we' et ómmer hei wor, lo huet jo kén eng ro'eg Stonn me'.
- MADAME : Et huet mer vun Ufank un net gefall, dass d'Doktesch net geschriw huet, wát se fu Beruff ass, sie sét och net wát se hát, wo' sie lo eso' lánge krank war...
- ARCHAOL : Dat ass wirklech bedenklech..., wéss d'Professesch schon, dass se klaut?

- MADAME : Nén, de' ass gleich nôm Kaffi eraus gang, ma dir misst hir et soen, mengt dir net och?
- ARCHAOL : Op alle Fall, ech hätt am beschten hir entge'nt ze goen, (sie wellt hire Mantel huelen ;erfe'ert) Mei Mantel, mei Mantel ass net me' hei...ech het en hier gehâng.
- MADAME : Dann huet sie dén schon geholl...Hat sie eppes an der Hand, we' sie erop gerannt ass?
- ARCHAOL : Ech hun net opgepasst.
- MADAME : Wârt, ech froen d'Gilberte (riff) Gilberte...
- GILBERTE: (kennt eran gelâf) ass eppes geschitt, Madame?..
- MADAME : Ma der Joffer hire Mantel ass fort...
- GILBERTE: Dann huet sie dién geholl, sie war jo ele'nescht eleng heibannen;
- MADAME : Hues de dann net gesinn, op sie eppes an der Hand hât, we' sie hei eraus gerannt ass?
- GILBERTE: Nén, ech hât mech se'er verzun,...soss hätt se gesinn,dass ech bei der Dir gelauschtert hun...sie huet fir sech geschwât..
- ARCHAOL : We' komesch..vleicht ass dat vun hirer Kränkt..Wât huet se da gesôt?
- GILBERTE: Sie huet vum Klaue geschwât, dass eppes er net gegleckt wär, ech hun net alles verstân, ma ech hun deitlech he'eren, dass se én hémlech an der Nuecht wöllt eran komme lössen fir ze klauen..
- MADAME : (erfe'ert) We', wellt se én era lössen an der Nuecht?..
- ARCHAOL : Da gehe'ert se um Enn nach un eng Gangterband.^s
- MADAME : Mir müssen se op alle Fall scharf am A halen...Wo' ass se elo higangen?
- GILBERTE: Sie ass an hirem Zemmer.
- ARCHAOL: Et kann én net gudd elo bei sie era goen, fir ze kucken op sie de Mantel huet.
- MADAME : Dach, d'Gilberte kennt era goen, fir ze froen, op sie neischt breicht, mir müssen sie önnner Kontroll halen. Kommt, gitt mat erop; et ass am beschten, mir gin der Sâch direct op de Fong, de Mantel kann se elo nach net eso' verstoppt hun, dass kén e me'geng fannen.
- ARCHAOL : (an engens ass se allen drei aus gin) Jo, et ass emmer besser, sie get op frescher Dot ertappt.. (Wann die drei fort sin, kennt vu bausen d'Baurefra eran mat engem Kabang an der Hand, dén bâl déselvecht ass we' der Archäologin hiren, dén d'Madame vum Dösch ewech geholl hât an an den Eck gestelt hât.

- BAUREFRA : (riff) Madame... (et äntwert kén) Wo' sollen se dann nömmen dru sin? (sie kuckt zur Dir aus) An der Kichen ass och kén...Jé hop, sie wärten net weit ewech sin... Oh, mei, well hun ech vergiess d'Mellech matzebrenge... an se breichten se secher direct..Ech hätt am beschten se gleich sichen ze goen..De Kabang mat den Eer kann ech jo hei stöen lösen.(sie setzt en op den Dösch a get aus)
- ARCHAEOLOG: (kent eran) Mein Sten huelen ech awer mat op mein Zemmer Ech hätt net gär wann dat äusserst prachtvollt Exemplar mer gestuel ge'f gin.
(sie hellt o'ni weider ze kucken de Kabang dén d'Frâ dur gsät huet a get aus)
(gleich drop kennt d'Madame an d'Médchen eram eran)
- MEDCHEN : Ech hu jo gesôt...de' le'sst kén op hirt Zemmer...Dir hut jo selwer he'eren we' se gesôt huet: Ste'ert mech elo net...
- MADAME : Jo, a mat Gewalt kenne mir net era goen. Da gesech se direct dass mir et wissen...am beschten ass, mir bewâchen se onopfälleg...Et ass gudd dass d'Joffer Wirrwampel Beschéd wéss.
- MEDCHEN : T'ass wo'er, so' enger Altertumsforscherin entgét neischt, sie ass eppes we' én halwen Detektiv.
- MADAME : Sie bleiwt elo douewen a passt op wann sie aus hirem Zemmer gét, mir kommen jo och soss net mat der Arbecht virun.
- MEDCHEN : Oh mam jo, ech hun den Dösch vum Kaffi emol nach net ofgeraumt.
- MADAME : An ech muss ufänken d'Nuechtiessen ze prepare'eren... Wo' soll eis Nopesch dann haut eso' lãng bleiwen mat der Mellech a mat den Eer? Hoffentlech kennt se geschwönn, sossnisst du se selwer iwer siche goen.
(sie wellen ausgoen, iwerdem kennt d'Baurefra mat der Mellech eran)
- MADAME : Aha, do sidd der...ech si fro' dass der kommt (sie hellt dann d'Mellech a frétt ganz verwonnert) A wo' sin dann d'Eer?
- BAUREFRA : Ma de' hun ech dach schon bruecht...
- MADAME : We'ni?..
- BAUREFRA : Ma elo e'nescht; dir wart net heibannen...ech hun de Kabang hier op den Desch gesät.
- MEDCHEN : Dann huet sie de' och ewell scho geholl?..
- BAUREFRA : Wât?...Wién huet se geholl?...
- MEDCHEN : Ma, de' nei Pensionärrin, de' klaut...
- BAUREFRA : T'ass awer net me'glech?...

- MADAME : Dach sie klaut, ma ech froe mech wât sie mat enger Dozen
Mer mecht..
- BAUREFRA : Ma sie schluppt se vleicht
- MADAME : Et ass awer onerhe'ert...mir waren dach lo grad nach hei
Da muss se dach just dé Moment hei gewiescht sin we' mir
de' âner Trâp erôf ko'men...ânescht kann ech mir et net
erklären. Gilberte, hues du neischt gesin?
- GILBERTE : Ech hun neischt gesin, ma ech hun he'eren dass én d'Trâp
erop gângen ass, we' mir duerch de Gank ko'men...Ech hât
gemengt et wier d'Archäologin, ma et kann och de' âner
gewiescht sin.
- MADAME : Onerhe'ert, dann ass se ower geriwen...engem oppes vrun
der Nues ewech ze klauen..
- GILBERTE : An nach eng Dozen Mer, sie kann de' dach onne'glech alle-
guer ausschluppen...
- MADAME : Ma, ech froe mech och, wât sie dermat mecht, mengt én
awer, sie geng einfach alles klauen, wât er an d'Gräpp
fällt.
- BAUREFRA : Ma et bestot eng Krenkt..... et get Leit de' einfach alles
huelen wat en an d'Gräpp fällt...nu wart...we' héscht de'
Krenkt scho ne'?...(sie bedenkt sech) Ma kommen ech dann
elo net drop....et ass eppes mat Kläpp dran..
- GILBERTE : (lâcht) We', eng Kränkt mat Kläpp?..
- BAUREFRA : Jo,jo, mat Kläpp a mat Anni dran...
- MADAME : Dir mengt Kleptomanie?...
- BAUREFRA : Richtig, so' ass et...sie huet bestemt de' Krenkt..
- MEDCHEN : Et kann ganz gudd sin; d'Doktesch schreiw't jo sie wâr
lâng krank gewiescht; duefir sét sie vleicht net wât sie
hât.
- MADAME : Da sie mir verluer...eso' eppes ass net auszehidden.
- MEDCHEN : Mir müssen sie onbedingt fortschecken, soss ass eis
Renommée geschwenn zum Deiwel.
- MADAME : O'ni Beweis kann én awer kén fortschecken.
- BAUREFRA : Dir misst hir eng Fâl setzen, zum Beispill Souen irgend-
wo' hinléen an se iwerwâchen..an wann sie se hüllt sie
direct erweschen.
- MADAME : Dat kenne mir jo mâchen, mé wât ech meé' fèrten, dat ass
dass sie én an der Nuecht wöllt era komme lössen.
- MEDCHEN : Dann héscht et elo d'Dire spèren, an alleskontrolle'eren
wât aus an a gét...

- MADAME : Et wier vleicht net schlecht, wa mir der Doktesch gengen telefone'eren.
- MEDCHLEN : Dat wier eng Idee; mé dat mat de Souen kenne mir ower mâchen, et schued neischt wa mir e richtege Beweis hun.
- BAUREFRA : Mei Gott, ech muss goen, a mei Mann denkt: A wo' stecht dat erem eng Ke'er?... (an engems ass se ausgét) Wann der mech braucht, braucht der jo nemmen zur Kichefenster auszeruffen.
- MEDCHLEN : A wo' solle mir dann elo de' Souen léen?
- MADAME : Ma ech geng se einfach hier op den Dösch léen, et ass hei am lîchsten ze iwerwâchen (sie hóllet en Honnertfrangschein aus dem Tirang a lét en op den Dösch)
- MEDCHLEN : Löss mer d'Nummer nach kucken, da kann se herno net léggen wann se se geholl huet.
- MADAME : (an engems ass se ausgin sét d'Madame zum Médchen)
Du kanns jo vun der Salle à manger aus, an engems wanns de den Dösch decks, den Hall iwerwâchen.
(Knaps sin se dobaussen kennt d'Schreftstellerin eran)
- PINMEKEL : (fir sech) Et fällt mir einfach neischt Goscheites an, we' ech de' Sâch am beschte gedre'nt kre'en...e klengen Tour an d'Loft geng mer neischt schueden...We'...wo' kennen se hei einfach 100 Frang um Dösch leie lössen...wa schon elauter e'erlech Leit am Haus sin...et kennt én vun baussen era kommen an se huelen, et geng ké Mensch eppes anuecht huelen.(sie rifft zur Dir eraus) Madame...Joffer Gilberte... Sie schengen net do ze sin, dann hätt ech am beschten d'S d'Souen a Secherhét ze brengen.Loss mech se hier an den Tirang léen, da soen ech en et wann ech erem kommen.
(sie lét d'Souen an den Tirang a gét fort)
- MEDCHLEN : (streckt de Kapp zur Dir eran) Onerhe'ert, sie sin fort. (et kennt eran) Wirklech, sie leien net me' hei...dann huet sie awer de' Krenkt mat de Klepp a mam Anni, sie kann wirklech neischt leie lössen...Madame, kommt mol eran.. (iwerdem wo' d'Madame era kennt) Sie huet se geholl,...
- MADAME : Hues du se gesin?...
- MEDCHLEN : Ech hun se net gesin, mé et wor kén âneren eran, sie ass durch den Hall eraus gâng a fort sin se.
- MADAME : Ass der soss neischt opgefall?..
- GILBERTE : Dach, sie huet nach geruff: Madame, Joffer Gilberte, ma ech hu mech schwe'er gehutt fir ze ântweren, soss hätt se gesin, dass ech uecht gin hätt.
- MADAME : Dat war wirklech nemmen fir sech s'iwerzêchen op kén vun ons doremmen wier.
- ARCHEOLOG : (kennt era gestiermt) Sie ass mer duerch d'Bascht..ech war nemmen e Moment a mein Zemmer gâng, du war se eraus a verchwonn.

- MEDCHLEN : A schon huet se erem Souen geholl (an engems ass et aus get)
- ARCHAEOLOG: Mir mussen onbedengt d'Police alarme'eren.
- MADAME : Dat get jo e Skandal...ech hu versicht der Doktesch ze telefone'eren; ma sie war net do...Dem Médchen wât um Telefon war, konnt ech de ganz Geschicht net erzielen, ech hu gesôt d'Madame aus der Damepensio'n misst onbedengt mat hir schwetzen we'nt hirer Freudin.
- ARCHAEOLOG: Dat kann eis neischt dengen...We' konnt se iech dann elo an der kurzer Zeit Souen huelen?
- MADAME : Ma ech hât en 100 Frangsteck hier op den Dösch geluecht fir ze gesin, op sie tatsächlech alles hellt, wât hir an d'Gräpp fällt...a sie ass awer och just nemmen hei durch gång an d'Souen wore fort.
- ARCHAEOLOG: Hut dir dann e Beweis dass sie et wor?
- MADAME : Mejo, d'Gilberte huet se vun der Salle à manger aus, den hall iwerwâcht, et huet zwar net gesin we' se se geholl huet, ma et ass soss kén hei durch gång. Gelt, Gilberte (si geseit dass d'Gilberte net me' do ass..) Gilberte, wo' bass de'?
- GILBERTE : (vu baussen) Ech komme, Madame...(an engems ass et era kennt) Do hu mir et jo..
- MADAME : Wât hu mir??..
- GILBERTE : Maech war elo se'er op hirt Zemmer gerannt, well se grad net do ass, hei...ech hu soss neischt fond we' de Fatz hei...
- MADAME : (liest) Ge'nt den Owend, wann et ufänkt deischer ze gin, da schleichs de dech hémlech eran....
- ARCHAEOLOG: We' schrecklech...se stét bestemmt mat âner De'f a Verbindung...
- MADAME : Hues du soss neischt fond?
- MEDCHLEN : Nén, soss lug neischt doremmer...
- ARCHAEOLOG: Sie huet awer de ganz Zeit geschriw, ech hun he'eren dass se och me' we' ént Blât zerrappt huet...we' ech bei hirer Dir stong ze lauschteren.
- MEDCHLEN : (ongedelleg) Ma wât brauche mir dann nach me' Beweiser? Dat hei ass genug, amstand sie huet schon e Bandit hei an der Ge'gend, dém se ganz gené sét, we' en sech hei soll era schleichen...Wuer ass se eigentlech gang?..
- MADAME : (erfe'ert) O,Donnerlieweg, well hu mer net uecht gin, et hätt én se onbedengt misse verfollegen.Vleicht dre't se engem de Bre'f.
- ARCHAEOLOG: Ech gin, ech huelen de Wé hei lânscht Haus erop, dén direct an de Dösch gét...(sie gét aus)

- MEDCHLEN : (zur Madame) Madame, et huet ké Wert fir iwerall nozejoen...dat e'scht wat mir musse mâchen, ass de' Dir hei zo'spären.
- MADAME : Ma lo sin de' zwo' Jofferen eraus, dat get e sche'ne Komedi wann de' erem kommen an d'Dir ass gespârt.
- MEDCHLEN : Mir kennen se awer mam beschte Wellen net oplössen, mir hu jo absolut keng Kontroll wien hei aus an a get.
- MADAME : Dat ass jo wo'er, mé mir kennen eis mam beschte Wellen keng Portière léschten, du wéss ganz gudd dat eis Pensio'n grad genug abrengt, dass mir anständig lieve können.
- MEDCHLEN : Jo, ech wéss dat alles, wa mir der Meier erem lass sin, brauche mir jo och keng Kontroll me', ma elo ass et zevill gefe'erlech, ech spären zo' a fêrdeg.
- MADAME : Déjé alt....du muss dann awer ömmer uecht gin, wann én un der Dir rubbelt, ech kann lo net me' heibleiwen, ech muss nom Nuechtiessen kucken (sie get aus) (d'Medchen spèrt d'Dir zo' an et huet grad de Reck gedre'nt, da rubbelt et schon un der Dir.)
- MEDCHLEN : (fir sech) Well get de kame'di scho lass (riffst zimlech hårt) Wien ass un der Dir?
- PINNAKEL : (vu bëussen) Ech sin et,...d'Joffer Pinnaikel...ech sin lo grad eraus gâng, ma et rént mer zevill.
- MEDCHLEN : (an engems ass et virsechteg opspèrt) Sie wèrt jo secher ké Bandit ma eran brengen.
- PINNAKEL : Virwât spèrt dir dann elo rem zo' ?
- MEDCHLEN : (besseg) Aus verschiddeenen Ursâchen, Joffer...
- PINNAKEL : Da musst der jo lo eng Schell kre'en, dir kennt dach net dé ganzen Dag hei am Hall sin, fir ze lauschteren, wann én hei un der Dir rubbelt.
- MEDCHLEN : Mir kre'en och eng Schell wann dat eso' viru gét.
- PINNAKEL : (verwonnert) Wann wât viru gét...et war wirklech flott so' o'ni Schell..et konnt en so' ongene'ert aus an an goen.
- MEDCHLEN : (fir sech) Aha, dat glève mir. Grad duefir musse mir eng Schell kre'en, dass ké me' ongene'ert kann hei aus an goen.
- PINNAKEL : Hutt der dann nemmen dén hei Agank?
- MEDCHLEN : (fir sech) Lo wellt se fuerschen ; wo' én hei nach an d'Haus era kennt, ma do ass se elo dat richtegt ukomma (dann zur Joffer) Jo,Joffer.
- PINNAKEL : Dir mâcht iech awer elo vill Arbecht weider wann dir hanert jiddferengem d'Dir musst op an zo'spären.

- MEDCHEN : (ganz buschteg) Mir sin leider durch gewöss Leid gezwongen et eso' ze mâchen.(fort)
- PINMAKEL : (fir sech) Dat Medchen ass ower guer net frendlech,..ech froe mech wat passe'ert ass. We' ech hei ukomm war eng Frendlechket sonner gleichen..(erfe'ert) Oh, well hun ech em vergiess ze soen, dass 100 Frang do lo'chen..nu jé et ass vleicht besser, echsoen der Madame et...dat Medchen gefällt mer net me'...Wo' soll d'Madam lo dru sin? Ech hett besser hir et elo direct ze soen.
(sie wellt ausgoen, he'ert awer én un der Dir rubbelen, kennt erem zreck a spèrt op)
- ARCHAEOLOG: (an engems ass se era kennt) Firwât ass hei zo'gespârt?
- PINMAKEL : Ma, ech wéss et och net...d'Medchen sôt sie wären duerch gewösse Leit gezwongen, d'Dir zo'zespären..Ass eppes virkomm?
- ARCHAEOLOG: Et ass genug virkomm...Mei Mantel ass fort, dién hei am Hall hung.
- PINMAKEL : Ere Mantel fort...Hei am Hall geholl gin?..
- ARCHAEOLOG: (fir sech) Sie kann sech ausgezéchend verstellen, hanner de' komme mir so' bâl net.
(iwerdem kennt d'Medchen eran)
- MEDCHEN : (ganz iergerlech) Wien huet iech era gelöss ?
- ARCHAEOLOG: Ma, d'Joffer hei.
- MEDCHEN : (fir sech) Dann ass et gehopst we' gesprongen, wann sie hei d'Dir opmecht, ech muss se aus dem Hall erauskre'en.
(ganz stramm zur Joffer Pinmakel) Joffer, hei am Haus mâchen ech d'Dir op a soss kén.
- PINMAKEL : (fir sech ganz erfe'ert) Wât en To'n...ech hätt besser op mein Zemmer ze goen (sie get o'ni eppes weider ze soen aus)
- ARCHAEOLOG: Sie ass blesse'ert....
- MEDCHEN : (spöttesch) De' Honn de' getraff sin, billen. Sie wert wuel anuecht huelen, dass mir hannert hirt Spill gesinn
Hut dir rem d'Dir hannenun iech zo'gespârt?
- ARCHAEOLOG: Nén, virwât spèrt dir dann d'Dir?
- MEDCHEN : Ma, et ass me' secher...wann iren én sech geng eraschleichen, et fängt lo schon un deischerter ze gin.
- ARCHAEOLOG: Ma dir hut Recht...et ass op alle Fall me' secher.
- MEDCHEN : Et kennt jo elo och soss ké me' ran we' d'Joffer Professorin. Ech huelen de Schlessel mat ewech (hat spèrt zo' a get mam Schlessel aus)

- ARCHAEOLOG : (weilt och eraus goen; dann he'ert se we' én un der Dir rubbelt) Dat wèrt d'Professorin sin...lôss mech awer vorsichtshalber froen) Sidd dir et Joffer Professorin?
- STEMM : (vu baussen) Nén, ech sin et, lôsst mech eran, ech gin jo nâss.
- ARCHAEOLOG : Ech hu ké Schlessel,...wârt eng Minutt...ech gin d'Médchen ruffen (riffet zur Dir eraus) Joffer, Gilberte, et ass én un der Dir.
- GILBERTE : (kennt eran) A wien kann dat da sin?..Wien ass do?..
- STEMM : (vu baussen) Ma ech....lôsst mech dach eran..
- GILBERTE : (zur Archäologin) Et ass eng Stemm we' eiser Wopesch hir ma et ass net ze trauen, et kann én sech verstellen... ech gin le'wer rop op d'Fenster lüssen (se'er fort)
- STEMM : (vu baussen) Wât der Jômer ass nemme lass?Lôsst mech dach em Gotteswellen eran...
- ARCHAEOLOG : Wârt é Moment...d'Medchen kennt direct..
- MEDCHEN : (ganz opgerégt) Et ass e Landstreicher...
- ARCHAEOLOG : Dann hu mir jo lo schon d'Bescherung..Madame..
- MADAME : (kennt se'er eran) Ass eppes geschitt?.
- MEDCHEN : E Mann virun der Dir, ech war op d'Fenster lüssen.
- MADAME : En deusend Glick, dass d'Dir zo' war (sie riffet) Wien ass do?
(et äntwert ké me')
- ARCHAEOLOG : Well ass en net me' do.
- MEDCHEN : Wann en och net äntwert, dat ass net gesôt dass en nach do stét, an eis iwerfällt wa mir opmâchen...ech gi le'wer nach eng Ke'er rop lüssen

(hat léft eraus a ste'sst just an der Dir mat engem zesummen, dién awer vum Publikum nach net gesin get; hat rennt erem zreck an dét Krésch...Hellef...e Mann... a le'sst sech op e Stull fâlen...
De' 2 de' bei der Dir stongen, ze lauschteren; dre'nen sech em an din allenzwé Krésch, well am selwechte Moment kennt d'Baurefra eran, den Hutt vun der Vullescheich um Kapp an de Paltong iwert d'Schirteg.
- BAUREFRA : Wât ass nennen en iech gefuer? Hei d'Joffer hut der den Hutt an de Paltong vun der Vullescheich, ech hat en iwegézun, well et elo so' se'er ugefâng huet ze rénen.
- MEDCHEN : Do könnt é schon mengen, et wär e Landstreicher...wât hut dir eis erfe'ert...
- MADAME : Wo' sidd der dann era komm?..

- BAUREFRA : Ma zur heneschter Dir
- MADAME : Himmel an eng Welt, ass de' Dir net gespârt?..(zum Gilberte) Ge' se'er a spèr de' Dir och zo'.
- MEDCHEN : Majo, de' muss och zo' sin, sie huet elo e'nescht gefrôt op én soss ne'erens an d'Haus ke'm. (fort)
- ARCHAEOLOG : Eng domm Geschicht....mir wèrten nach allerhand erliewen
- BAUREFRA : Ass dann erem eppes geschitt zenter dass ech fort sin, dass dir d'Diren spèrt.
- MADAME : Majo, sie huet de' Souen de' mir hier geluecht hâten, och scho geholl.
- MEDCHEN : (kennt eran) Jo, sie ass nemmen durch den Hall gâng a schon waren sie verschwonn, sie huet ganz bestëmmt de' Krenkt mat de Klepp we' dir gsôt hât.
- MADAME : Dat wär nach neischt, awer de' Fatz Pabeier de' mir fond hun..
- BAUREFRA : Wât ass mat der Fatz Pabeier?
- MADAME : Ma do huet se drop geschriw et soll én sech hómlech era schleichen, wann et ufänkt deischer ze gin.
- BAUREFRA : Ma dann huet se Hellefshelfer..ech gin d'Police averte'eren..
- MADAME : Et bleiwt ons neischt ânescht iwreg...(zum Medchen) Hues du d'Dir gespârt?
- MEDCHEN : Jo, hei ass de Schlessel...Hât ech net besser emol rem bei der Neier hir Dir lauschteren ze gon...Wannse eleng ass schwetzt se emmer fir sech; da kennt ech nach allerhand gewuer gin.
(Hat get mat dénen 2 Schlesselen an der Hand eraus. Knapps ass et fort, da rubbelt et un der Dir. Die drei erfe'eren)
- ARCHAEOLOG : Well rubbelt et schon erem
- STEMM : (vu baussen) A firwât soll hei zo'gespârt sin...Hallo..hallo....ass kén do?
- MADAME : Ass et d'Joffer Professorin?
- STEMM : (vu baussen) Nén, ech sin et..
- BAUREFRA : So' kann jidderén kommen...Ere Numm wanneggelift..
- STEMM : Ma ech sin d'Joffer Dokter, der Joffer Pinmakel hir Frendin.
- MADAME : Dat kann dach net sin..ech hun elo e'nescht telefone'ert, sie war guer net dohém...et ass se bestëmmt net..
- ARCHAEOLOG : Et ass gnz bestëmmt eng Kumpanin vun der Neier; de' sech als Doktesch ausget, fir sech me' licht eran ze schleichen;

- MADAME : Dat kennt ganz gudd me'glech sin.
- STEMM : (vu baussen) Lösst mech dach eran, ech gin puddelnâss.
- MEDCHLEN : (kennt era gestieramt) Ech hun op der Fenster gelüsst..
Et ass eng grooss Gestalt mat enger länger Pèlerine, eng Kapuz um Kapp a Stiwelen un.
- MADAME : Lös mer eis ro'eg vernâlen an net me' äntweren, da verzitt se sech.
(sie verhâlen sech ro'eg a lauschteren zur Dir, et rubbelt nach e puermol; dann ass et ro'eg)
- BAUREFRA : Wesst der wât? Ech gin zur heneschter Dir aus mei Mann ruffen
- ARCHAOLOG: Dat wâr eng Idee.
- MEDCHLEN : Wart, ech lôsen iech aus...(de' 2 gin eraus, kommen awer gleich drop ganz opgerégt erem)
- BAUREFRA : Et rubbelt én un der heneschter Dir.
- MADAME : Da kann et nômmen é sin, dén hei kenneg ass, soss wéss jo kén dass do eng Dir ass.
- ARCHAOLOG: Die Nei wèrt em Instructio'nen gin hun.
- MEDCHLEN : He'ert mol nemmen we' se rubbelt.
- ARCHAOLOG: Si sin vleicht zu zwé...dass én verzicht do eran ze kommen an dén âneren hei bei der Dir stét.
- BAUREFRA : Solle mir emol opmâchen an auslüssen?
- MADAME : Ech sin net eso' keng.
- BAUREFRA : Wât, ech din de Paltong an den Hutt vun der Vullesceich un. Wann et e Fremensch ass, da get et em ellen wann et mech geseit.
(d'Médchen spèrt ganz virsichtig d'Dir op. D'Baurefra mam Paltong un wir, die âner ganz virsechtig hannendrun, sie lüssen ameguer aus)
- BAUREFRA : Et ass ké me' hei...Da wât, ech lâfen elo se'er mengem Mann et soen.
(Während de' drei âner nach zur Dir auslüssen, kennt vun der ânerer Seit d'Doktesch an enger länger Pèlerine eran)
- DOKTESCH : Wât ass nômmen hei geschitt?
(die drei fueren vu Schreck doruechter, din Kresch a vergiessen d'Dir zo'zespèren)
- MADAME : (de' sech de' e'scht erem fâsst) Joffer Dokter, a wo' kommt dir dann hier?
- DOKTESCH : (lâcht) Ma zur Kichefenster eran, de' lug nemme bei..et get é jo metschnâss an dém Rén do ze stoen...Wât ass nemme geschitt? Meng Secretârin huet mer telefone'ert; dir hätt bei mir ugefrôt we'nst menger Frendin. Ech hât an der Ge'gend ze din, du duecht ech: fuer dohinner, sie wèrt dach net krank sin?.

- MEDCHLEN : Dach, sie huet eng Krenkt
- DOKTESCH : Dat kann dach net sin, ech hun se dach nach ge'schter gesin; sie war so' gesond we' dir an ech...just e besche midd, ma loss fehlt er neischt.
- MEDCHLEN : (behâpt ganz energisch) Dach Joffer, sie huet eng Krenkt, de' mat de Klepp a mam Anni dran.
- DOKTESCH : (lâcht) Wât fir eng Sort ass dat dann?
- MADAME : Ma, et ass d'kleptomane..
- DOKTESCH : Dat ass mir awer nei...lo kennen ech se schon zenter 10 Joer; an ech hun nie derartig Unzêchen gesin.
- ARCHÉOLOG : Et ass awer ganz bestëmmt, well zenter sie am Haus ass, verschwannen de' onme'glechst Sâchen
- MADAME : Et ass wo'er, der Joffer hire Mantel hei...eng Dozen der an elo rem 100 Frang.
- DOKTESCH : (ganz ongléewech) Dat kann dach net me'gleich sin.
- MEDCHLEN : Mir hun och gemengt et kennt net sin, ma d'Beweiser sin do.
- DOKTESCH : Beweiser..da ge'f ech awer mol gären gesin, wat fir Beweiser do sin.
(an dem Moment flitt d'Dir op an d'Baurefrâ am Paltong a mam Vullescheichshutt um Képp stirmt eran...Sie din alleguer Kresch a fueren zreck)
- DOKTESCH : (erfe'ert) Oh, Kanner, wât ass dat?
- BAURMERA : Oh hei, d'Joffer Dokter...da wart dir et over de' un der Dir gerubbelt huet...Mir sin alleguer an enger schrecklecher Oprégung we'nst der neier Pensionäarin.. sie huet we' et schengt mat engem ofgemâch, sech hémlech eran ze schleichen fir ze klauen (lâcht) Ma sie ass de' richtig ukomm...Mei Mann wéss elo Beschéd an alles wât verdächtég ass an sech wöllt bei d'Haus eruschleichen get ugehâl...hié stét op Wuecht.
- MADAME : Dat asseng gudd Idee, lôss mer d'Dir hei erem spèren (sie le'sst de Schlessel drop stiechen)
- MEDCHLEN : An d'Kichefenster de' ass nach op (fort)
- MADAME : Oh mei eist Nuechtiessen..ech gin haut net fèrdeg..
- BAURMERA : Ma ech sin jo lo hei, ech kann iech hellefen (an engems. ass se mat der Madame aus get) Heit Joffer hut dir èren Hutt an de Paltong mat dénen prachtwolle Knäpp
- DOKTESCH : Ah jo, dir sammelt Antiquite'ten...hut der dest Joer schon allerhand fond?
- ARCHÉOLOG : (ganz begéschtert) Oh jo, e Prachtewemplar vun engem Stén an dann dat hei an d'Madame huet meroffre'ert fir op hiren ieweschte Speicher ze kommen.

- DOKTESCH : Dat ass interessant, ech wellt ech hätt dest Joer och erem kennen kommen.
- ARCHAEOLOG : Ech hätt och neischt derge'nt gehât, da wär all dé Kame'di mat der Neier net virkonn
- DOKTESCH : Ma wo' ass se iwerhâpt...Ma wann dir eso' e Verdacht ge'nt se hut, da muss se sech dach veräntwere können.
- ARCHAEOLOG : Sie wëss sech erauszerieden we' keng zwët...Drot se selwer op se mei Mantelhuet, an die Dozen Mer an de' 100 Frang.
- DOKTESCH : Ass se op hirem Zemmer?...da gin ech lo gleich mat rop;
- ARCHAEOLOG : Jo, sie huet sech elo eng ganz Zeit net me' gewiss; Ech gi mat erop, ech droen dat hei op mein Zemmer.
(sie gin allenzwé aus)
- MÉDCHEN : (kennt eran) Loss mech mech nach emol versecheren op de Dir hei zo' ass...d'Fensteren sin och lo allenennen zo' et ass mer schon net me' so' bâng, dass d'Doktesch elo hei ass, de' kann dach neischt eso' zo'lössen...de' wèrt hir elo d'Levite liésem an net ze knaps...(hat wöllt zur Dir ausgoen; lauschttert e beschen a kennt erem zreck) Aha, well kennt d'Doktesch mat der Neier d'Trâp erôf...sie wèrt gleich op den Tatort kommen fir se zurieds ze stellen. Et wär interessant de' ganz Geschicht verfollegen ze können. Eraus kommen ech lo net me'. Hurteg önnert den Dösch.
- Doktesch a Joffer Pimmakel kommen eran a sinam Gespre'ch
- PIMMAKEL : Ech froen mech nemmen wo' se op de' Idee kommen, ech geng stiélen...De' Souen de' lügen hei; dat ass wo'er.. ech hun se ewech geholl an an den Tirang geluecht, well ech geduecht hun, et kennt awer mol én era kommen an se huelen...well se jo d'Dir net gespârt hâten.Hei sin se, ech wollt dem Médchen et net soen, well hat eso' buschteg mat mir war; an d'Madame hun ech zenter hier nach net gesin.
- DOKTESCH : We', war d'Médchen net frendlech mat dir?
- PIMMAKEL : Du kanns der ké Begreiff mâchen, we' besseg et ass a we' et mech ugerantz huet...ech mengen dat ass de' ganz Affaire an der Schold...et gefällt mer net, dass et eso' doremmer schnoffels get...et war well zwémol op mengem Zemmer...ech froe mech wât et do verluer huet.
- DOKTESCH : Dat huet et awer soss net gemâch.
- PIMMAKEL : Et wor och ganz frendlech we' ech ko'm, ma zenter dass dé Mantel do fort ass an de' Souen hei; ass et wirklech ganz eklech...et mengt bestemmt ech hätt d'Souen an de Mantel geholl.
- DOKTESCH : Ma sie mengen et alleguer, och dass de di Dozen Mer geholl hues.

- PINNAKEL : (lâcht) Eng Dozen Eer...lo muss ech awer lâchen...a wo' hätt ech dann eng Dozen Eer geklaut...dat ass ower richt era gelunn, ech hun nach keng Eer hei am ganzen Haus gesinn.
- DOKTESCH : Sie müssen awer geholl si gin, dann ass et irgend én âneren aus dem Haus dé klaut an dech wöllt dranze'en.
- PINNAKEL : Vleicht ass et d'Médchen selwer
- DOKTESCH : Nén, dat ass well scho 5 Joer am Haus...vleicht ass én era komm, de' Dir hei stong jo ömmer op.
- PINNAKEL : Majo, ech wor ganz verwonnert ele'nescht we' ech era komm, dass zo'gespart war....et ass zenter dass dé Mantel fort ass
- DOKTESCH : Net eleng duefir, si hun dech am Verdächt, du gengs hémlech én erakommen lössen fir ze klauen.
- PINNAKEL : (lâcht) Lo muss ech awer lâchen, a wo' kommen se nemmen op de verreckt Ideen...Ass d'Dir wirklech zo'gespart? (sie get dohin an engens ass se de Schlessel emdre't sét se) Da kennen se de' lo rem ro'eg opmâchen... (Knaps huet se d'Dir opgespârt, stirzt sech d'Médchen we' é Bletz önnert dem Desch erqus, di 2 di Krésch a fueren zreck.
- MEDCHEN : (ganz rosen) Hei spären ech op a soss kén. Op émol hu mir ewer e Bandit heibannen.
- DOKTESCH : Ma, Joffer Gilberte, ech kennen iech guer net me' erem, dir sidd krank.
- MEDCHEN : Ech sinn net krank...e Glect, dass se mech hâten, soss hätt di do eis em alles bruecht.
- DOKTESCH : We' onmane'erlech schwetzt dir?
- MEDCHEN : (verächtlech) Mat enger Perso'n de' klaut, soll én och nach mane'erlech schwetzen.
- DOKTESCH : Ma si klaut dach guer net, si huet di Souen hei nemmen ewech geholl, dass kén se soll huelen.
- PINNAKEL : (hellt d'Souen aus dem Tirang) Hei sin se.
- MEDCHEN : (spöttisch) Raffine'ert sitt der; dat hun ech och scho gesinn. Dir konnt elo neischt ânescht we' se erem gin. Dir hât's awer geholl.
- PINNAKEL : Né Joffer, et ass ganz gené we' ech menger Trendin gesôt hun, dir hut jo alles he'eren önner dem Dösch, ech froe mech firwât dir mech eso' ausspione'ert.
- MEDCHEN : Ma, ech wèrt all Ursâch hun, git de Mantel an de Dozen Eer och eraus:
- PINNAKEL : (wiert sech) Ma, ech hu ké Mantel an keng Dozen Eer geholl.

- MEDCHEN : (behâpt sech) Mir werten et schon eraus fannen, ech hun et schwarz op weiss dass der klaut.
- DOKTESCH : Da weist ons dat emol, dir git elo awer e beschen ze weit. (an dem Moment rubbelt et un der Dir)
- STEMM : (vu baussen iergerlech) An zenter we'ni ass hei zo'gespârt, lÛsst mech eran, se'er....se'er..
- MEDCHEN : (ganz stramm) Wién ass do?
- STEMM : (vu baussen; be'ss) Ma ech sin et...lÛsst mech eran, ech gi verfollegt.
- MEDCHEN : Ech froen iech nach eng Ke'er, ère Numm wanneggelift..
- STEMM : (vu baussen, immer me' be's) Huet é schon eso' eppes erliewt (ängschtlech) Ech gi verfollegt, et kent é Mann mir no.
- PINMAKEL : (ongedelle) Ma mâcht dach op...et ass d'Joffer Professorin, dir he'ert et dach un der Stemm
- MEDCHEN : An dann schleicht de Bandit sech mat hir eran...(riff) Madame, kommt mol hueret eran..
- MADAME : (de' mat der Baurefra ere gelaf kennt) Wât ass geschitt?
- MEDCHEN : Ma hei jeitzt d'Professesch virun der Dir...et ke'm é Mann hir no.
- BAUREFRA : Dat ass ganz bestemt mei Mann.
- MEDCHEN : Et kann grad so' gudd é Bandit sin...a wa mir dann opmâchen fir se eran ze lÛssen iwerfälli en eis.
- STEMM : (vu baussen) Em GotteswÛllen, lÛsst mech eran.
- DOKTESCH : Da lÛsst se dach eran, sie verangscht jo.
- MEDCHEN : A wann de Bandit dann hannendrun ass..
- MADAME : Da schloe mir en dann mam Stén op de Kapp (si hellt der Archäologin hire Stén aus dem Kébang, dién sie an den Eck gesât hât...a stellen sech parat...d'Médchen mecht virsechteg d'Dir op, d'Madame hellt de Stén parat)
- BAUREFRA : Um GotteswÛllen; Madame, erschlôt mir mei Mann net.
- MADAME : Ech geheien nemmen wann ech gesin, dass eng Gefoer do ass;
- MEDCHEN : (mecht d'Dir e Spalt op) Dajé, se'er eran mat iech.. (mat engem Sâtz ass d'Professesch dobannen a le'sst sech op e Stull fâlen)
- DOKTESCH : Et wèrt er dach net schlecht gin...(sie fillt de Pols) Hurteg, Wasser.... (Pinmakel a Medchen lâfen allenzwé matenén aus fir Wasser sichen ze goen)

- PROFESS : (stöhnt) E war just hanneru mer...eso'war ech mei Liéw-dag nach net erfe'ert
- MADAME : We' huet en ausgesin?
- PROFESS : Just we' dén do iwer..
- BAUREFRA : Ma da war et en och
- DONTESCH : Zenter we'ni fänkt dién dann eso' eppes un ?
- BAUREFRA : Mir hâte jo gesôt dass e Wuecht soll stoen, an alles wât verdächteg ass, soll unhâlen. Hié wo'sst secher net, dass dir nach net era wêrt.
- PROFESS : (verwonnert) Ma ass dann eppes geschitt?
- MADAME : Ah jo, dir wart vun elo e'nescht un net hei...et ass ons allerhand gestuel gin.
- PROFESS : (grëift an d'Mantelstäsch) Ma mei Portemonnaie ass och net me' a menger Täsch.
- ALL MATENEN: Ere Portemonnaie, ass dén och well fort ?
- ARCHAEOLOG: (de' iwerdems era kennt) Ass well rem eppes geschitt ?
- MADAME : Ma der Professorin hire Portemonnaie ass net me' an hirer Täsch.
- ARCHAEOLOG: (lâcht) Ma dat do ass jo guer net hire Mantel...dât ass mein...an ech hât guer ké Portemonnaie an der Täsch.
- MADAME : (lâcht och) Et get jo emmer me' sche'n hei...(zur Baurefrâ) Löss mer an d'Kiche goen; dass mer d'Wuechtiessen op den Dösch kre'en (an engems ass se ausgét) Nén, eis zerstreit Professesch huet de' de Mantel geholl? (Iwerdem könnt d'Medchen an d'Joffer Pinnakel eran, d'Médchen huet e Glas Wässer an der Hand)
- MEDICIN : Fängt dann ewell alles un ze stiélen?
- PROFESS : (wiert sech) Ma, dir wellt dach net soen, ech hätt dié Mantel welle stiélen...ech hun en an Ongedanke ugedo. Antschellegt villmôls, Joffer (si dét de Mantel aus a récht en der Joffer Wirrwampel)
- ARCHAEOLOG: (lâcht) Et ass dach guer neischt, Joffer; ech sin nömnen fro' dass en erem do ass, an dass...(sie bekuckt d'Joffer Pinnakel)
- PINNAKEL : Sot et ro'eg; an dass ech en net geholl hât, we' dir gemengt hut.
- ARCHAEOLOG: Oh, Joffer.....mir hun. ..
- PINNAKEL : (energisch) Jo, dir hutt mech am Verdacht, alleguer we' der hei sitt...well hut der jo d'Souen an de Mantel erem.

- MEDCHEN : (besseg) Di Dozen Eer awer nach net. Wién huet de Kabang hei um Dösch dann ewech geholl?
- ARCHÉOLOG: (ganz verwonnert) Hei um Dösch,...ma dat wor dach de Kabang mat engem Stén.
- DOKTESCH : Ma hei ass ère Stén, si wollten elo e'nescht nach én do'dschloen dermat.
- ARCHÉOLOG: Mat mengem prachtohle Stén? (sie hellt de Stén) Mei Stén...ma denn hun ech jo de Kabang mat den Eer op meng Kummer gedro.
- DOKTESCH : (lâcht) Dann ass jo lo rem alles do...wo' kommt der nemmen drop dass meng Freudin soll klauen?
- MEDCHEN : Ma sie huet e Bre'f geschriw...hei stét et schwarz op weiss.
- PIEMAKLIL : Aha, lo kennt alles raus...dir git dénen ènere Leit an hir Sâche schnoffelen...(sie hëllt de' 2 Ziedelen de' d'Médchen an der Hand huet a get der Dokteschse) Hei, kuckt, et ass e Manuskript dat ech zerrappt hun...
- DOKTESCH : (schmuntzt) Vun dengem neie Roman?
- ALL MATTEJEN: Schreiw de' ROMANEN ?
- MEDCHEN : (riffet ganz opgeregt zur Dir aus) Madame, Madame, well ass et raus, di Nei ass Schreiftstellerin..
- BAUREFRA : (an engens ass se mat der Madame era kennt) Ech hätt awer nie geduecht dass d'Schreiftstellerinnen eso' gefe'erlech Leit wieren...
- MEDCHEN : An ech wèrt eso' bâl kenger Schreiftstellerin me' an hir Manuskripten schnoffele goen..

(Iwerdem fällt de Rideau)